

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Circumstantiæ Quando

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

finem affecte tur, juxta dicta superius nu. 54. Vide etiam v. Ignorantia num. 54.

*Quid ad du-
bium & con-
scientia er-
roneam?*

104. An verò explicandum sit, si quis peccatum commisit, dubius, an fuerit mortale, vel veniale, vel cum conscientia erronea, existimans illud esse mortale, cum fuerit veniale. Vide v. Conscientia num. 4. & 8.

*Non est ex-
plicandū, an
in fornicatione
quæ gestaverit
Reliquias,
vel an illas
dederit. Am-
masia ex bene-
volentia.
Secus si in
solutioem;*

105. Non est explicandum in Confessione, an in actu venereo quis gestaverit Reliquias, vel Agnum benedictum, quia non committit sacrilegium. Quod etiam procedit, si dicitur Reliquias, & dicitur Amasia ex benevolentia, & gratitudine: nam id solum esse quædam irreverentia. Secus, si darentur in solutionem: nam esset sacrilegium. Ita Filliucius, tom. 2. tractat. 30. cap. 7. num. 229. part. 1. tract. 7. resol. 18. & part. 3. tr. 4. resol. 67. §. in resol. 18.

*Debetne fur
explicare,
an furatus
sit cum peri-
culo vitæ.
Affirmat
Vasq.*

106. Qui furatur coram Judice, vel cum manifesto periculo vitæ, secundum Vasquez in part. 2. tom. 2. quæst. 73. artic. 9. dub. 3. tenetur hanc circumstantiam confiteri, quia committit duo peccata, unum fure, aliud temeritatis. Sed placet contraria opinio Tanti in part. 2. disp. 4. quæst. 3. dub. 3. num. 72: Quia is non vult directè pœnam, sed indirectè, & ex suppositione peccati, quod per se non est peccatum part. 1. tract. 7. resol. 62.

*Sed magis
placet opinio
negans.*

CIRCUMSTANTIA

Quomodo.

*Copulata
desiderata
cum matre,
& filia non
mutat speciem nec
gradus affi-
nitatis &
consanguini-
tatis.
Nec iniuria
patris vel
consanguini-
um non est
circumstan-
tia aperienda.*

107. Cupiens habere copulam cum matre, & filia, non habet necessitatem in Confessione hanc circumstantiam aperire, cum non mutant speciem. Bordonus part. 10. tract. 1. §. resol. 13. nec gradus affinitatis & consanguinitatis differunt specie inter se. ibid. Mart. à S. Joseph, & alii, unde non est necesse hanc circumstantiam confiteri. Trullench & alii ibid. §. & hanc, sic etiam injuriam Patris, vel consanguineo inferre non est circumstantia aperienda in Confessione, cum non mutant speciem. Tamburini & alii part. 10. tractat. 14. resolutione. 165.

108. Copula inter eos, inter quos est aliquod impedimentum dirimens non semper habet peculiarem malitiam distinctam à malitia fornicationis, Sanch. part. 10. tract. 16. resol. 82. §. Sed ex his. Sic etiam dico cum Martinon, quod peccatum contrahentium cum impedimento dirimente scienter, & sponte habet triplicem malitiam. Sed contrarium docet Caspensis, & alii. ibid. §. Verum.

*Non semper
impedimen-
tum dirimē
habet pecu-
liarem mali-
tiam distin-
ctam in for-
nicatione.
Contrahētē
scienter, &
sponte cum
impedimen-
to dirimente
habet tri-
plicem mali-
tiam.
Recedit vitæ
in peccato
non est aperi-
enda in
Confessione.
Uxoratus
delectans de
pictura non
tenetur con-
fiteri de hac
circumstan-
tia.*

109. Circumstantia recidivi non est necesse constanda, sed bonum est eam explicare ad majorem humilitatem. Less. part. 10. tract. 13. resol. 40.

110. Uxoratus si delectatur de aliena muliere, vel de pictura mulieris propter pulchritudinem, non tenetur hanc circumstantiam matrimonii in Confessione aperire, Mart. à S. Joseph, & alii, part. 10. tract. 7. resolutione 61.

111. Qui vestibus Sacris indutus fornicaret, tenetur hanc circumstantiam in Confessione aperire. Marcant. part. 10. tractat. 12. resolutione. 54.

CIRCUMSTANTIA

Quando.

112. **D**icitur Aletis 3. part. quæst. 32. numer. 5. artic. 3. aperiendum esse in Confessione, num peccatum commissum sit in die festo Medina lib. cap. 9. §. 1. & alii, num peccatum carnale commissum sit in die Jovis Sancti, vel eo die, quo quis ad Confessionem accedit. Sed illud de die festo refellit Ledesma, tom. 1. de poenitent. cap. 19 & omnes communiter Neoterici: quia in die festo prohibetur opus servile propriè corporale, non spirituale, quale dicitur peccatum metaphoricè. Circumstantia etiam Jovis Sancti, & diei Confessionis est tantum aggravans, & ideo non est necessariò explicanda. Ita Henriquez lib. 5. cap. 5. num. 6. part. 1. tr. 7. resol. 32.

*Non est necesse expli-
care, an pec-
carum sit
commissum
in die festo,
in Hebdo-
mada sancta.
In die Con-
fessionis vel
Communio-
nis.*

113. Non tenetur poenitens explicare, an crimen sit aliàs Confessus, vel non, nisi ob aliquam circumstantiam mutantem speciem, aut constituentem hominem in pro-

*Nec an sit
commissum
post ultimam
Confessionem.*

in proxima occasione peccandi. Itaque, qui apud Confessarium veretur de aliquo peccato, posset cum illo generalem Confessionem efficere, & sic illud confiteri non explicando, an aliàs Confessum sit. Interim parum variat iudicium Confessarii, & ipse poterit maiorem poenitentiam efficere. Ita Bonacin. de Sacrament. disp. 4. quest. 5. sect. 2. punct. 2. § 7. diff. 4. n. 5. Sanch. apud ipsum, ibid. & alii. Unde immeritò Turrian. in conf. Theol. hanc opinionem improbabilem iudicavit. part. 3. tract. 4. resol. 62. & part. 4. tract. 3. resol. 65.

Explicanda autem est mora iuxta superius dicta.

114. Duratio, & mora, per quam quis in peccato perseveraverit, explicanda est in Confessione, si non venit in mentem numerus peccatorum. Vide supra à num. 56. & 66.

Ingratitudo quando non est circumstantia consideranda.

115. Cum non est speciale peccatum ingratitude, sed solum peccati circumstantia, scilicet, quando scopus à Deo sibi reconciliatus, & per eam peccat, non est circumstantia necessario confitenda part. 10. tract. 13. resolut. 4.

C L A U S U R A .

DE Clausura quoad ingressum in claustra Religiosa, vide Verbo. Ingressi Monasteria.

Moniali non potest à Monasterio egredi absque licentia Patris.

1. Moniales non possunt de Monasterio in Monasterium quacumque ex causa transire sine speciali licentia Sedis Apostolicæ toties quoties obtinenda. Et hoc ex decreto Pauli Quinti à Sacra Congregatione Episcoporum, & Regularium, anno 1617. publicato, ac Procuratoribus Ordinum intimato. Quæ omnia notat Castellinus de elect. cap. 17. num. 5. part. 3. tr. 2. resolut. 99. §. Notandum.

Etiam causa fundationis, reformationis, &c.

2. Et non posse transire causa fundationis, reformationis, &c. expressè declaravit Sacra Congregatio Cardinalium apud eundem ibidem. Unde docet Rodriguez Summ. tom. 3. c. 3. num. 2. ad talem transitum licentiam Papæ requiri. A qua sententia non est recedendum. Quamquam Portellius Addit. ad dubia Reg. v. Monialibus, num. 1. & alii doceant, fieri

posse sola sui superioris licentia, & ita in praxi, servari. Et Villalobos tom. 2. tract. 35. diff. 45. num. 9. sufficere licentiam Nuncii Apostolici ex Cardinalium declaratione, de qua dubitat. part. 3. tract. 2. resol. 127. Vide p. 11. tr. 2. res. 24.

3. Porro, quia Pius V. in decreto, quod incipit, Decori, & honestati edito anno 1569. concedit Monialibus facultatem exeundi à Monasterio causa incendi; lepræ, vel epidemiæ, dubium est, an tale decretum extendi debeat ad alios morbos soli Moniali periculosos? Negant Barbof. de pot. Episc. part. 3. alleg. 102. num. 20. & alii, pro quibus extat declaratio Cardinal. apud Rodriguez in sum. Hisp. docentium nomine epidemiæ non venire alias infirmitates, quæ etiam epidemia largo modo dicuntur; sed tantum eam, quæ est vera, & realis pestis; ratio est; quia in tali decreto dicitur: Nullo alia occasione, & pretextu. Hæc sententia est probabilior: sed affirmativa Azor. part. 1. lib. 13. cap. 8. quest. 1. & aliorum est probabilis nimirum, Monialem laborantem morbo periculosos præter prædictos, & ex quo illi mors, si manet in Monasterio, imminet, exire posse ad illum curandum: quia leges Ecclesiasticæ non obligant cum tanto incommodo, & ita interpretanda est benigna mens summi Pontificis. Maxime, quod inventum pro charitate, contra illam torqueri non debet. Et nemini deneganda est defensio naturalis. Ad argumenta contraria respondeo. Ad primum, de declaratione illa Cardinalium non constare authenticè. Ad secundum, dictionem taxativam non excludere casus similes, in quibus eadem, vel urgentior ratio militat: maxime in favorabilibus, quæ extendi debet. Ita Gomez tom. 1. cap. 11. n. 12. part. 3. tractat. 2. resolut. 105. Quamvis prima sententia sit probabilior, part. 2. tractat. 15. resolut. 23. part. 5. tractat. 3. resolutio 137.

Sed si causa incendi, vel lepræ, vel epidemiæ ex confessione Pii V.

Quæ extendi debet ad casus similes.

4. Non frangit clausuram Monialis seponens in rota, eamque volui faciens versus partem externam, ad quam sæculares accedunt. Et hoc ratione paritatis materiæ. Se enim habet, ac si lateritium esset.

Clausuram non frangit Moniali seponens in rota, & se eam versus partem externam ad quam sæculares accedunt.

